

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia **29 sierpnia 2017 r** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie na wniosek ustalił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r dla A. Ł.. Jako podstawę wymiaru przyjęto kwotę 410,10 zł, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 33,59 % (wyliczony za lata 1979 – 1988), z uwzględnieniem 173 miesięcy okresów składkowych, współczynnika proporcjonalnego wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego – 60,70%, 24 % kwoty bazowej – 293,01 zł, średniego dalszego trwania życia – 209 miesięcy. Kapitał początkowy wyniósł 53.234.39 zł.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto za lata:

- 1979 – 20.800 zł
- 1980 – 24.000 zł
- 1981 – 28.800 zł
- 1982 – 21.600 zł
- 1983 – 64.800 zł
- 1984 – 64.800 zł
- 1985 – 64.800 zł
- 1986 – 64.800 zł
- 1987 – 152.742 zł
- 1988 – 219.553 zł.

Do wyliczenia podstawy wymiaru nie zostały przyjęte przedłożone karty wynagrodzeń z tytułu zatrudnienia w (...) Spółdzielni Pracy w K. w latach 1979 – 1987 oraz z tytułu zatrudnienia w (...) Zakładach Usługowych w W. od 18.01.1989 do 10.10. 1989 r ponieważ ich kserokopie nie są uwierzytelnione przez uprawnionych przechowawców. Za powyższe okresy zostały przyjęte kwoty minimalnego wynagrodzenia.

/decyzja – k. 84,85, 86 akt ZUS/

Decyzją z dnia **30 sierpnia 2017 roku** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie wniosku z dnia 9 czerwca 2017 r ponownie ustalił wysokość emerytury od 1 kwietnia 2017 r , tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Ustalono:

- kwotę skorygowanej składki zewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 384,93 zł
- kwotę ponownie obliczonego, zwaloryzowanego kapitału początkowego – 184830,17 zł
- średnie dalsze trwanie życia – 206,40 miesięcy,

Wysokość emerytury wynosi 897,36 zł.

/decyzja – k. 87 akt ZUS/.

W dniu 12 września 2017 roku A. Ł. wniósł odwołanie od powyższych decyzji, domagając się przeliczenia kapitału początkowego i tym samym emerytury przy uwzględnieniu przedstawionych dokumentów, w miejsce przyjętych minimalnych wynagrodzeń.

/odwołanie – k. 2, odwołanie k. 2 akt VIII U 1947/17 /.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. w odpowiedzi na odwołania wniósł o ich oddalenie, wywodząc jak w zaskarżonych decyzjach, podnosząc, m.in., że przy ustalaniu podstawy wymiaru nie przyjęto wynagrodzeń wskazanych na kserokopiach kart wynagrodzeń w (...) Spółdzielni Pracy w K. z lat 1979 – 1987 oraz kart wynagrodzeń z (...) Zakład Usługowy w W. z okresu 18.01.1989 – 10.10.1989, z uwagi na to, że nie zostały uwierzytelnione przez uprawnionych przechodzących, a ewentualne przeliczenie wysokości świadczenia mogłoby nastąpić dopiero po otrzymaniu przez organ rentowy oryginałów dokumentacji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 3, k. 3 akt VIII U 1947/17/

Postanowieniem z dnia 12 października 2017 sprawy z odwołań od obu decyzji zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/postanowienie – k. 6 akt VIII U 1947/17/

Na rozprawie w dniu 19 grudnia 2017 r pełnomocnik wnioskodawcy ustanowiony z urzędu wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego oraz pokrycie kosztów udzielenia pomocy z urzędu, oświadczając, że nie zostały pokryte w całości ani w części.

/ e – prot. z dnia 18.12.2017 00:01:09/

Na rozprawie w dniu 23 marca 2018 r pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie zgodnie z wyliczeniem organu rentowego, wniósł o przeliczenie świadczenia od dnia złożenia wniosku.

/e – prot. z dnia 23.03.2018 00:01:03/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. Ł. w dniu 13 kwietnia 2017 r złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 akt ZUS/

Decyzją z dnia **24 kwietnia 2017 r** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r dla A. Ł.. Jako podstawę wymiaru przyjęto kwotę 355,77 zł, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 29,14 % (wyliczony za lata 1978 – 1987), z uwzględnieniem 170 miesięcy okresów składkowych, współczynnika proporcjonalnego wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego – 60,19%, 24 % kwoty bazowej – 293,01 zł, średniego dalszego trwania życia – 209 miesięcy. Kapitał początkowy wyniósł 50555,01 zł.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto za lata:

- 1978 – 6.613,32 zł

-1979 – 20.800 zł

- 1980 – 24.000 zł
- 1981 – 28.800 zł
- 1982 – 21.600 zł
- 1983 – 64.800 zł
- 1984 – 64.800 zł
- 1985 – 64.800 zł
- 1986 – 64.800 zł
- 1987 – 64.633,21 zł

/decyzja – k. 42 - 43 akt ZUS/

Decyzją z dnia **25 kwietnia 2017 roku** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie wniosku z dnia 13 kwietnia 2017 r ponownie przyznał zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od 1 kwietnia 2017 r tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Ustalono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 384,93 zł
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 175527,32 zł
- średnie dalsze trwanie życia – 206,40 miesięcy,

Wysokość emerytury wynosi 852,29 zł.

Decyzja ostateczna zostanie wydana w terminie późniejszym po otrzymaniu poświadczeń z Wydziału (...) i Składek.

/decyzja – k. 46 akt ZUS/.

Decyzją z dnia **1 czerwca 2017 r** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił z urzędu ponownie wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r dla A. Ł.. Jako podstawę wymiaru przyjęto kwotę **355,77 zł**, z uwzględnieniem 177 miesięcy okresów składkowych, współczynnika proporcjonalnego wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego – 61,89%, 24 % kwoty bazowej – 293,01 zł, średniego dalszego trwania życia – 209 miesięcy. Kapitał początkowy wyniósł **52.162,22 zł**.

/decyzja – k. 65 akt ZUS/

Decyzją z dnia **5 czerwca 2017 roku** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w związku z przeliczeniem kapitału początkowego , przeliczył emeryturę od 1 kwietnia 2017 r tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym

wiekowi przejścia na emeryturę. Po korekcie kapitału początkowego na koncie , wysokość emerytury wynosi 879,32 zł. Emerytury nie podwyższono do emerytury najniższej , bo nie udowodnił łącznie 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

/decyzja – k. 68 akt ZUS/.

W dniu 9 czerwca 2017 r wnioskodawca wniósł do organu rentowego o ponowne przeliczenie kapitału początkowego i emerytury na podstawie załączonych dokumentów, m.in. na podstawie kserokopii kart wynagrodzeń z (...) Zakłady Usługowe w W. z 1989 r oraz (...) Spółdzielni Pracy w K. za lata 1979 – 87.

/wniosek – k. 72 i zał. k. 73 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia **29 sierpnia 2017 r** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie na wniosek ustalił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r dla A. Ł.. Jako podstawę wymiaru przyjęto kwotę 410,10 zł, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 33,59 % (wyliczony za lata 1979 – 1988), z uwzględnieniem 173 miesięcy okresów składkowych, współczynnika proporcjonalnego wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego – 60,70%, 24 % kwoty bazowej – 293,01 zł, średniego dalszego trwania życia – 209 miesięcy. Kapitał początkowy wyniósł 53.234,39 zł.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto za lata:

-1979 – 20.800 zł

- 1980 – 24.000 zł

- 1981 – 28.800 zł

-1982 – 21.600 zł

-1983 – 64.800 zł

- 1984 – 64.800 zł

- 1985 – 64.800 zł

- 1986 – 64.800 zł

- 1987 – 152.742 zł

- 1988 – 219.553 zł.

Do wyliczenia podstawy wymiaru nie zostały przyjęte przedłożone karty wynagrodzeń z tytułu zatrudnienia w (...) Spółdzielni Pracy w K. w latach 1979 – 1987 oraz z tytułu zatrudnienia w (...) Zakładach Usługowych w W. od 18.01.1989 do 10.10. 1989 r ponieważ ich kserokopie nie są uwierzytelnione przez uprawnionych przechowawców. Za powyższe okresy zostały przyjęte kwoty minimalnego wynagrodzenia.

/decyzja – k. 84,85, 86 akt ZUS/

W okresie od dnia 28 sierpnia 1978 do dnia 30 czerwca 1982 r , 22 grudnia 1982 r do 28 lutego 1987 r A. Ł. był zatrudniony w (...) Spółdzielni Pracy w K., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku konserwatora, konserwatora świetlików, za wynagrodzeniem prowizyjnym w zmiennej wysokości procentowej, ze zmienną stawką wynagrodzenia za godzinę, wg. świadectw pracy za wynagrodzeniem:

- prowizyjnym w wysokości 33 % plus do 10 % premii od wynagrodzenia prowizyjnego, 24 zł na godzinę.

- prowizyjnym 65 zł na godzinę plus premia regulaminowa.

/świadczenia pracy, aneksy - akta osobowe – k.41/

W okresie 18.01.1989 – 10.10.1989 r A. Ł. był zatrudniony w (...) Zakładach Usługowych w W., Oddział w Ł., na stanowisku czyściciela taboru kolejowego, za wynagrodzeniem według systemu płac akordu zespołowego kategorii 4 w wysokości 453 zł za jedną roboczogodzinę.

Zgodnie z umową o pracę z dnia 17.01.1989 r i umową z dnia 1.02.1989 r wynagrodzenie wynosiło wg. systemu akordu zespołowego ze stawką osobistego zaszeregowania wg. kat. 3 w wysokości 104 zł za jedną roboczogodzinę.

Z dniem 1.02.1989 r przyznano mu wynagrodzenie w wysokości 165 zł za jedną roboczogodzinę, a z dniem 1.08.1989 r – 453 zł.

/umowy o pracę, świadectwo pracy – akta osobowe –k. 38/

Hipotetyczna wysokość kapitału początkowego z uwzględnieniem zapisów z kart wynagrodzeń z tych zakładów wynosi 97.958,30 zł, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ustalony z lat 1979 – 1988 wynosi 127,12 %, a wysokość emerytury to kwota (...),69 z na dzień 1 kwietnia 2017 r , a po waloryzacji od 1 marca 2018 r to kwota 1698,85 zł.

/wyliczenie – k. 48, 49,51-54/

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołania zasługiwały na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną była okoliczność ustalenia wysokości kapitału początkowego i w konsekwencji emerytury ubezpieczonego przy uwzględnieniu kart wynagrodzeń z (...) Spółdzielni Pracy w K. w latach 1979 – 1987 oraz w (...) Zakładach Usługowych w W. od 18.01.1989 do 10.10. 1989 r. Organ rentowy początkowo odmówił uwzględnienia tych dokumentów, ponieważ złożone kserokopie nie są uwierzytelnione przez uprawnionych przechowawców. Za powyższe okresy zostały przyjęte kwoty minimalnego wynagrodzenia. W odpowiedzi na odwołanie podniósł, że przeliczenie emerytury będzie możliwe po złożeniu oryginałów dokumentów. Natomiast po złożeniu oryginałów dokumentów organ rentowy podnosił, iż karty wynagrodzeń nie są udostępnione przez uprawnionego przechowawcę, nie są należycie opisane – brak pieczętki firmy, brak pieczętki imiennej dokonującej wpisów lub odpowiedzialnej za wpisy.

Zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U z 2017 r. poz. 1778 z późn. zm.)

Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b.

Zgodnie z art. 25 ustawy emerytalnej podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, z waloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Zgodnie z art. 26 ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Wiek ubezpieczonego w dniu

przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2.

Tablice, o których mowa w ust. 4 są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego, z uwzględnieniem ust. Jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny, o którym mowa w art. 24 ust. 1a i 1b oraz w art. 27 ust. 2 i 3.

Zgodnie z art. 173 ustawy dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat.

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.

Pierwszej waloryzacji kapitału początkowego dokonuje się od dnia 1 czerwca 2000 r. przez pomnożenie tego kapitału wskaźnikiem wzrostu przeciętnego wynagrodzenia z 1999 r., pomniejszonego o naliczone i potrącone od ubezpieczonego składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe, w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia za 1998 r.

Drugiej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2001 r. dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-5, 9 i 10 oraz w art. 25a.

Trzeciej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2002 r. oraz kolejnych dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-8 i 10 oraz w art. 25a. Kapitał początkowy ewidencjonowany jest na koncie ubezpieczonego.

W wyniku przeprowadzonej waloryzacji kapitał początkowy nie może ulec obniżeniu.

Zgodnie art. 174 kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r.

Przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r.

Staż ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 8, określa się w pełnych latach, z tym że jeżeli ubezpieczony ma więcej niż 6 miesięcy tego stażu ponad pełne lata, staż ten zaokrągla się w górę.

Staż ubezpieczeniowy i wymagany staż, o których mowa w ust. 8, określa się w dniach, jeżeli jest to dla ubezpieczonego korzystniejsze.

Zgodnie z art. 175 ustawy ubezpieczeni oraz płatnicy składek zobowiązani są do przekazywania Zakładowi, w terminie i trybie ustalonym przez organ rentowy, dokumentacji umożliwiającej ustalenie kapitału początkowego nie później niż do dnia 31 grudnia 2006 r. Przepisy art. 115 ust. 1-3, art. 116 ust. 5, art. 117, 121, 122 ust. 1, art. 123 9, 124 i 125 stosuje się odpowiednio.

Płatnicy składek są zobowiązani do skompletowania dokumentacji umożliwiającej ustalenie kapitału początkowego dla ubezpieczonych, za których przekazują do Zakładu imienne raporty miesięczne, a następnie przekazania tej dokumentacji na żądanie organu rentowego i w terminie wyznaczonym przez ten organ.

Dla osób, które nie pozostają w ubezpieczeniu, kapitał początkowy ustala się na ich udokumentowany wniosek.

Ustalenie kapitału początkowego następuje w formie decyzji organu rentowego. Organ rentowy wydaje decyzję w sprawie kapitału początkowego w terminie do dnia 31 grudnia 2006 r. Od decyzji organu rentowego przysługują osobie zainteresowanej środki odwoławcze określone w odrębnych przepisach.

Ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114.

W efekcie wznowienia postępowania w trybie art. 114 zapada jedna decyzja merytoryczna, która nie musi uchylać poprzedniej decyzji – wystarczy, że zawiera nowe rozstrzygnięcie co do istoty ./tak SA w Łodzi w wyroku z dnia 25 września 2013 r. III AUa 1750/12/.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 5 marca 2015 r o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS /Dz. U. 2015 poz. 552/ w sprawach , w których organ rentowy ustalił kapitał początkowy z uwzględnieniem przepisów art. 174 ustawy, o której mowa w art. 1(ustawa z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z FUS, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie niniejszej ustawy, kapitał początkowy ustala się ponownie na wniosek osoby uprawnionej, a jeżeli osoba uprawniona nie wystąpi z takim wnioskiem – przy obliczaniu emerytury na zasadach określonych w art. 26 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, jeżeli jest to korzystniejsze dla emeryta.

Zgodnie z art. 15. Ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

W celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;

2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;

3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz

4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 16 przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 117 ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2-9 i ust. 2 pkt 1 lit. b-d, pkt 2 lit. d i pkt 4-17, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7, oraz okresy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, mogą być uwzględnione, jeżeli zostały udowodnione dokumentami (zaświadczeniami) lub wpisami w legitymacji ubezpieczeniowej bądź uznane orzeczeniem sądu, z uwzględnieniem ust. 3 i 4.

Przypadające po dniu wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1, oraz dane o podstawie wymiaru składek i wysokości wpłaconych składek podlegają uwzględnieniu na podstawie informacji zarejestrowanych na koncie ubezpieczonego.

Do ustalania podstawy wymiaru świadczeń przyjmuje się zarobki objęte obowiązkiem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Oznacza to zatem, że przyjmuje się te składniki wynagrodzenia, które w rozumieniu przepisów o podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, obowiązujących w danym okresie, podlegały składce na to ubezpieczenie.

Wskazać należy, że zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. z 2011 roku, nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. obowiązuje od 23 listopada 2011 r. i ma zastosowanie do wniosków w sprawach świadczeń złożonych od daty jego wejścia w życie. Zastąpiło ono rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49, ze zm.), które dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości określało w sposób podobny. I tak zgodnie z §20 punkt 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty dla pracowników były zaświadczenia zakładów pracy wystawione według wzoru ustalonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków.

Orzeczenia Sądu Najwyższego jakie zapadły jeszcze na gruncie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są zgodne co do tego, że ograniczenie co do środków dowodowych wynikające z §20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. obowiązujące w postępowaniu przed organem rentowym nie ma zastosowania w postępowaniu sądowym przed Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c), który w postępowaniu przed sądem może być udowodniany wszelkimi środkami dowodowymi, które sąd uzna za celowe i pożądane. Wysokość uzyskiwanego uposażenia może być zatem ustalana także przy

pomocy innych pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia zainteresowanego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 r. sygn. akt II UKN 186/97, opubl. OSNP 1998/11/342; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2006 r. sygn. I UK 115/06, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2007, nr 17-18, poz.257, str. 753). Przy czym nie jest możliwe obliczanie wysokości emerytury wyłącznie na podstawie twierdzeń wnioskodawcy. Twierdzenia te muszą być udowodnione. Nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (por. wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996r., sygn. akt I CKU 45/96, opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76; wyrok Sądu Najwyższego z 7 października 1998 r., sygn. II UKN 244/98, opubl. OSNAPiU S 1999, nr 20, poz. 662).

Rzeczą sądu w sprawach o wysokość emerytury jest dokładne ustalenie wysokości wynagrodzenia otrzymywanego przez ubezpieczonego w danym okresie. Zarobki za poszczególne miesiące i wybrane lata kalendarzowe wykazane muszą być w sposób nie budzący wątpliwości w ściśle określonej kwotowo wysokości i co do odprowadzonych od nich składek na ubezpieczenie społeczne. Nie można natomiast przyjmować wysokości wynagrodzenia opartego wyłącznie na przypuszczeniach, czy też twierdzeniach ubezpieczonego, jak też dowodach niejasnych. Przepisy prawa ubezpieczeń społecznych są normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalanie wynagrodzeń w sposób przybliżony lub prawdopodobny. / tak wyrok SA w Łodzi z dnia 19.10.2016, III AUa 2185/15LEX nr 2152862/.

Odnosząc się do kwestii spornych w niniejszym postępowaniu, w ocenie Sądu, w podstawie wymiarze świadczenia należało uwzględnić kwoty wynagrodzeń wynikających z kart wynagrodzeń ze spornych zakładów. Do akt zostały załączone oryginały dokumentów na żądanie Sądu. Organ rentowy początkowo wskazywał, że przeliczenie świadczenia będzie możliwe po złożeniu oryginału dokumentów. Gdy takie oryginały zostały złożone – organ rentowy podniósł dodatkowe okoliczności w postaci tego, że zostały dostarczone przez nieuprawnionego przechowawcę oraz że brak jest na nich pieczętki zakładu pracy i osoby dokonującej wpisów. W ocenie Sądu powyższe okoliczności nie pozbawiają wiarygodności tych dokumentów. Do akt zostały załączone także akta osobowe wnioskodawcy z tych zakładów, a w nich umowy o prace, angaże i świadectwa pracy, z których wynikały stawki wynagrodzenia za poszczególne okresy. Karty wynagrodzeń zawierają adnotację dotyczącą okresu, nazwiska ubezpieczonego, stanowiska oraz zasad wynagradzania, korelujące z treścią dokumentów źródłowych w postaci umów o pracę oraz angaży. Zatem brak jest podstaw do pominięcia tych dokumentów w wyliczeniu emerytury wnioskodawcy.

Hipotetyczna wysokość kapitału początkowego z uwzględnieniem zapisów z kart wynagrodzeń z tych zakładów wynosi 97.958,30 zł, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ustalony z lat 1979 – 1988 wynosi 127,12 %, a wysokość emerytury to kwota (...),69 z na dzień 1 kwietnia 2017 r, a po waloryzacji od 1 marca 2018 r to kwota 1698,85 zł.

Powyższego wyliczenia organu rentowego wnioskodawca nie kwestionował i wnosił o przeliczenie świadczenia od dnia złożenia wniosku.

Zatem na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżone decyzje i ustalił wysokość kapitału początkowego na kwotę 97.958,30 zł, przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 127,12 %, ustalonego z okresu 1979 – 1988 oraz ustalił wysokość emerytury od dnia 1 czerwca 2017 r (w związku z treścią art. 129 § 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w związku ze złożonym wnioskiem w dniu 9 czerwca 2017 r) przy uwzględnieniu wysokości kapitału początkowego opisanego powyżej.

O kosztach zastępstwa procesowego pełnomocnika z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 122 § 1 kpc w zw. z § 15 ust. 2 , § 4 rozporządzenia MS z dnia 3.10.2016 r w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu /Dz. U.2016 poz. 1714/.